Η παρούσα και η μέλλουσα κρίσεις (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 12 Μαρτίου, 2019

Κρίσις στην αρχαία ελληνική γλώσσα σήμαινε δίκη και κατ' επέκταση καταδίκη. Η καταδίκη συνεπάγεται διαχρονικά δοκιμασία. Έτσι με την πάροδο των αιώνων μεταβλήθηκε και το νόημα της λέξης, ώστε στη νέα ελληνική, αλλά και σε πλείστες όσες ευρωπαϊκές γλώσσες να σημαίνει δοκιμασία. **Κατά την περίοδο της νεωτερικότητας τα πάντα ερμηνεύονται με βάση την υλιστική φιλοσοφία** . Καθώς αυτή αποδέχεται ως μοναδικό κίνητρο των ανθρωπίνων ενεργειών το οικονομικό, λόγος γίνεται μόνο για οικονομική ή πολιτική (κυβερνητική αστάθεια) κρίσεις. **Κάθε άλλο είδος κρίσης έχει χαθεί από τον ορίζοντα και ιδίως η πνευματική**, αφού ο όρος, με πλούσιο το περιεχόμενο στην εκκλησιαστική γλώσσα, έχει συρρικνωθεί με την κατάχρηση στους χώρους των γραμμάτων και των τεχνών. Κάπως κατανοητός παραμένει πάντως ο όρος κρίση αξιών, αν και στην εποχή μας **έχουν καταφρονηθεί όλες οι διαχρονικά αποδεκτές αξίες**.
Ο Χριστός δέχθηκε έντονη την επίκριση για σπορά ουτοπίας, με το να ζητά από τον άνθρωπο την υπέρβαση του ενστίκτου. Η διδασκαλία του χαρακτηρίστηκε μεσσιανική, καθώς, ορθά αναγνωρίζουν οι επικριτές ότι, επίκεντρο αυτής αποτελεί**η υπέρβαση του θανάτου και η κληρονόμηση της αιωνιότητας** . Και επειδή αυτή έρχεται σε αντίθεση προς την υλιστική φιλοσοφία, έντονη είναι η μομφή για παραπλάνηση των βασανισμένων ανθρώπων, στους οποίους προσφέρεται παρηγοριά, για να ασκηθούν στην υπομονή και στην εγκαρτέρηση σ' αυτόν τον βίο, προκειμένου να απολαύσουν σε κάποιον άλλο. Θέλουν να αγνοούν οι επικριτές δύο σημαντικά στοιχεία. Η απόλαυση, σύμφωνα με την διδασκαλία του Ευαγγελίου, ουδεμία σχέση έχει με την **υλιστική χυδαιότητα**. Η βασιλεία του Θεού δεν εξασφαλίζεται απροϋπόθετα, με απλή διακήρυξη πίστης και μόνο, αλλά **ύστερα από επίπονο και σκληρό αγώνα υπέρβασης του εγώ**, το οποίο ενέχεται για μύρια όσα δεινά σε βάρος τόσο των συνανθρώπων μας, όσο και του εαυτού μας.

Η ανθρώπινη ιστορία είναι ιστορία αίματος και δακρύων. Το «δίκαιο» των ισχυρών επιβάλλεται διά της βίας και το δίκαιο των αδυνάτων στραγγαλίζεται. Η εικόνα στον πλανήτη μας σήμερα είναι αρκετή για να δείξει την **τραγικότητα του ανθρώπου**, πλάσματος του Θεού. Το πλείστο των συνανθρώπων μας βιώνει διαρκή κρίση, για την οποία δεν είμαστε παντελώς αναίτιοι, και εμείς αδιαφορούμε κατά τρόπο προκλητικότατο! 10.000.000 παιδιά πεθαίνουν κατ' έτος από πείνα και εύκολα αντιμετωπίσιμες ασθένειες! 1.000.000 παιδιά, αμφοτέρων των φύλων εισάγονται κατ' έτος στην παιδικά πορνεία! 1.000.000.000 συνάνθρωποί μας δεν έχουν

πρόσβαση σε πόσιμο νερό! 3.500.000.000 συνάνθρωποί μας δεν έχουν πρόσβαση σε απλά επιτεύγματα του τεχνολογικού πολιτισμού, όπως στην ηλεκτρική ενέργεια! 1.645 ζάπλουτοι συγκέντρωσαν (2014) τόσα πλούτη όσο σχεδόν το ΑΕΠ της Κίνας των 1,3 δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Αυτή τη θλιβερή εικόνα, που δυστυχώς δεν φαίνεται να συγκινεί και πολύ τους «χριστιανούς», προβάλλουν οι προπαγανδιστές της αθεΐας, για να καταλήξουν, διά της εις άτοπον απαγωγής, στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει Θεός, πόσο μάλλον πανάγαθος Θεός!

Κατά καιρούς, και ιδιαίτερα κατά την νεωτερικότητα, έντονοι εκδηλώθηκαν οι κοινωνικοί αγώνες για την επικράτηση κοινωνικής δικαιοσύνης. Δυστυχώς όλοι απέτυχαν παταγωδώς. Σήμερα κυριαρχούν στον πλανήτη μας τα πλέον άγρια κτητικά ένστικτα. Εκείνο που στάθηκαν ανήμποροι να εννοήσουν οι κοινωνικοί μεταρρυθμιστές και οι ιδεολογικοί συνοδοιπόροι είναι η έλλειψη θεμελίωσης του αγώνα τους. Το επισήμανε αυτό πρώτος ο Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι (19ος αιώνας), όταν έγραψε ότι «χωρίς Θεό, όλα επιτρέπονται». Το επιβεβαίωσε ο Αλμπέρ Καμύ (20ος αιώνας), υλιστής αυτός, όταν έγραψε «νοείται δικαιοσύνη χωρίς Θεό;». Και όμως κορυφαίοι υλιστές, οι Ζαν Πωλ Σαρτρ και Μπέρτραντ Ράσσελ έστησαν δίκη στη Στοκχόλμη, για να καταδικάσουν τα εγκλήματα των Αμερικανών στο Βιετνάμ! Στο όνομα ποιών αρχών δικαίου; Όταν πολλοί διανοητές στη Δύση αρνούνται την ελευθερία του ανθρώπου και οι πλείστοι θεωρούν αδύνατη την υπέρβαση του ενστίκτου; Και όλοι μας παραβάλλουμε την ανθρώπινη δικαιοσύνη με τον ιστό της αράχνης; Το κομμουνιστικό κίνημα κατέρρευσε, το κοινωνικό κράτος πρόνοιας στη Δύση πνέει τα λοίσθια και ο δυτικός κόσμος τελεί υπό κατάρρευση λόγω **ηθικής σήψης**, η οποία προκάλεσε τρομακτική δημογραφική κρίση (υπογεννητικότητα).

Η μέλλουσα κρίση, κεντρικό στοιχείο της διδασκαλίας του Χριστού, δεν συνιστά ουτοπία. Είναι πανανθρώπινο αίτημα απονομής δικαιοσύνης. Είναι τραγικά εσφαλμένη η λαϊκή αντίληψη (να που και ο θυμόσοφος λαός σφάλλει) ότι εδώ πληρώνονται όλα και εδώ είναι η κόλαση και ο παράδεισος. **Ο σεβασμός της ελευθερίας του ανθρωπίνου προσώπου από μέρους του Θεού εκλαμβάνεται ως αναλγησία ενώπιον του ανθρωπίνου δράματος**. Αλλά η μέλλουσα κρίση, με την αρχική έννοια του όρου, δηλαδή δίκη, δεν είναι απειλή κατά του ανθρώπου, προκειμένου να υποταγεί και να καταστεί πειθήνιος. Είναι **προειδοποίηση των τραγικών συνεπειών εκ της ολιγωρίας και, κυρίως, εκ της αναλγησίας έναντι του πάσχοντος συνανθρώπου του**. Το «*ἐπείνασα γάρ καί οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με*» μαρτυρούν ανυπέρβλητα κριτήρια για την αποκατάσταση της ελλείπουσας δικαιοσύνης. Ουδέν ανθρώπινο δίκαιο ποινικοποίησε την αποφυγή πράξης του καλού!

Πέρα από τις τύψεις, που πρέπει να μας κατατρύχουν, ως χριστιανούς, για την

εγκατάλειψη του αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη, μια νέα πρόκληση εμφανίζεται στον καιρό μας: Ο ξένος. Πολλοί αντιδρούν με «λογικά» επιχειρήματα όπως: Υπάρχει μεθοδευμένο σχέδιο κοινωνικής αλλοίωσης του λαού μας και αφανισμού της ελληνικής ιδιοπροσωπείας. Όντως υπάρχει, αλλά **δεν είναι μικρότερος ο κίνδυνος αφανισμού μας με την άκριτη αποδοχή των «αξιών» της παρακμιακής Δύσης**. Πλείστοι όσοι λαοί κατά το παρελθόν εισέβαλαν σε ελληνικά εδάφη και υποτάχθηκαν στην πολιτιστική ανωτερότητα των προγόνων μας. Ας δείξουμε και τώρα ότι είμαστε κληρονόμοι του θαυμάσιου πολιτισμού τους. Είμαστε λίγοι, τονίζουν. Όντως είμαστε, γιατί απαξιώσαμε τον άνθρωπο και φονεύσαμε νόμιμα εκατομμύρια ανυπεράσπιστα αγέννητα ανθρώπινα όντα. Θα μας μεταδώσουν μολυσματικές ασθένειες, που θα θέσουν σε κίνδυνο τον πληθυσμό της χώρας. Κι αυτό μπορεί να συμβεί, παρά τις ανεύθυνες διαβεβαιώσεις των αρμοδίων, οπαδών των ανοικτών συνόρων καθ' υπαγόρευση έξωθεν. Οι πρώτοι χριστιανοί περιποιούνταν προσβεβλημένους από λοιμώδεις ασθένειες, ακόμη και ειδωλολάτρες, και κάποιοι απώλεσαν τη ζωή τους στη θυσιαστική αυτή ενέργεια. Σε τελευταία ανάλυση ο Θεός δημιούργησε τα έθνη και δεν θα επιτρέψει τον αφανισμό τους.

Είναι καιρός να αντιληφθούμε ότι το **σχέδιο αφανισμού της ιδιοπροσωπείας των λαών** εξυφαίνεται από τους ισχυρούς του πλανήτη, οικονομικά, πρωτίστως, και πολιτικά. Αυτοί συντελούν στις διχαστικές τάσεις που εκδηλώνονται στον λαό μας. Είναι καιρός να αντιληφθούμε ότι **υφιστάμεθα συνέπειες λόγω της απομάκρυνσής μας από την πατροπαράδοτη πίστη. Το μείζον πρόβλημα είναι η αμετανοησία** στην οποία πεισματικά εμμένουμε. Και αυτό είναι το κύριο χαρακτηριστικό της **βαθειάς κρίσης που βιώνουμε, της πνευματικής**, με την εκκλησιαστική έννοια του όρου.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»